

## Wprowadzenie w Lectio Divina Hbr 11,8-16

### SPOTKANIE CZWARTKOWE

*Prowadzący:* wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..
- Słuchając jak w Kościele śledźmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

#### 1. Czytanie

<sup>8</sup>Przez wiarę ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł nie wiedząc, dokąd idzie. <sup>9</sup>Przez wiarę przywędrował do Ziemi Obiecanej, jako ziemi obcej, pod namiotami mieszkając z Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej obietnicy. <sup>10</sup>Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg. <sup>11</sup>Przez wiarę także i sama Sara, mimo podeszłego wieku, otrzymała moc poczęcia. Uznała bowiem za godnego wiary Tego, który udzielił obietnicy. <sup>12</sup>Przeto z człowieka jednego, i to już niemal obumarłego, powstało potomstwo tak liczne, jak gwiazdy niebieskie, jak niezliczony piasek, który jest nad brzegiem morskim. <sup>13</sup>W wierze pomarli oni wszyscy, nie osiągnąwszy tego, co im przyrzeczono, lecz patrzyli na to z daleka i pozdrawiali, uznawszy siebie za gości i pielgrzymów na tej ziemi. <sup>14</sup>Ci bowiem, co tak mówią, okazują, że szukają ojczyzny. <sup>15</sup>Gdyby zaś tę wspominali, z której wyszli, znaleźliby sposobność powrotu do niej. <sup>16</sup>Teraz zaś do lepszej dążą, to jest do niebieskiej. Dlatego Bóg nie wstydzi się nosić imienia ich Boga, gdyż przysposobił im miasto.

*Prowadzący:*

- odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas przemówił.
- **Uwaga.** Uczestnikom dajemy dłuższy czas na

## odszukanie „Słowa” lub wersetu.

*Prowadzący:*

Odszukajmy teraz jeszcze raz werset, Słowo na dziś i przejdźmy do jego Lectio Divina (30 minut).

KONTEMPLACJA BOGA OJCA

Od momentu, kiedy weszliśmy w codzienną Lectio Divina kontemplowaliśmy Boga Ojca, Jezusa i Ducha Świętego. Przyszedł czas na wprowadzenie i podsumowanie. Zapiśmy miejsca i to co można kontemplować w Bogu.

Rozdział 1

Hbr 1,1 Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków,<sup>2</sup>a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat

Kontemplowaliśmy Boga przemawiającego do Abrahama. Można kontemplować przemawianie Boga zatrzymując się na jednym z proroków.

Hbr 1,8 Do Syna zaś: Tron Twój, Boże na wieki wieków, berło sprawiedliwości berłem królestwa Twego.

Kontemplujmy Boga Ojca mówiącego do Syna

Hbr 1,9 Umiłowałeś sprawiedliwość, a znienawidziłeś nieprawość, dlatego namaścił Cię, Boże, Bóg Twój olejkim radości bardziej niż Twych towarzyszy.

Kontemplujmy Boga Ojca

namaszczonego olejkiem radości.

Rozdział 2

Hbr 2,4 Bóg zaś uwierzył je cudami, znakami przedziwnymi, różnorodnymi mocami i udzielaniem Ducha Świętego według swej woli.

Kontemplujmy Boga, który potwierdzał swoją obecność znakami, cudami.

Hbr 2,13 I znowu: Ufność w Nim pokładać będę. I znowu:

Oto Ja i dzieci moje, które Mi dał Bóg

Kontemplujmy Boga Ojca obdarzającego Jezusa potomstwem

Hbr 2,17 Dlatego musiał się upodobnić pod każdym względem do braci, aby stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem wobec Boga dla prześlągnięcia za grzechy ludu.

Kontemplujmy Boga Ojca wobec którego Syn upodobnił się pod każdym względem do braci.

Rozdział 3

Hbr 3,4 Każdy bowiem dom jest przez kogoś zbudowany, a Tym, który zbudował wszystko, jest Bóg.

Kontemplujmy Boga, który jest budowniczym wszystkiego.

Hbr 3,12 Uważajcie, bracia, aby nie było w kimś z was przewrotnego serca niewiary, której skutkiem jest odstąpienie od Boga żywego,<sup>13</sup> lecz zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, póki trwa to, co "dziś" się zwie, aby żaden z was nie uległ zatwardziałości przez oszustwo grzechu.

Kontemplujmy, że Bóg jest Bogiem żywym.

## Rozdział 4

Hbr 4,4 Powiedział bowiem [Bóg] na pewnym miejscu o siódmym dniu w ten sposób: I odpoczął Bóg w siódmym dniu po wszystkich dziełach swoich

Kontemplujmy Boga odpoczywającego.

Hbr 4,10 Kto bowiem wszedł do Jego odpoczynku, odpocznie po swych czynach, jak Bóg po swoich.

Kontemplujmy Boga, do którego odpoczynku się wchodzi

## Rozdział 5

Hbr 5,1 Każdy bowiem arcykapłan z ludzi brany, dla ludzi bywa ustanawiany w sprawach odnoszących się do Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy.

Kontemplujmy Boga, któremu są składane ofiary.

Hbr 5,4 I nikt sam sobie nie bierze tej godności, lecz tylko ten, kto jest powołany przez Boga jak Aaron.

Kontemplujmy Boga, który kazał namaści Aarona.

Hbr 5,10 A gdy wszystko wykonał\*, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają,<sup>10</sup> nazwany przez Boga kapłanem na wzór Melchizedeka.

Kontemplujmy Ojca nazywającego Syna kapłanem za wzór Melchizedeka

## Rozdział 6

Hbr 6,1 Dlatego pomijawszy podstawowe nauki o Chrystusie przenieśmy się do tego, co doskonałe, nie zakładając ponownie fundamentu, jaki stanowią: pokuta za uczynki martwe i [wyznanie] wiary w Boga,

Kontemplujmy Boga któremu wyznawana jest wiara.

Hbr 6,3 A i to uczynimy, jeśli Bóg pozwoli.

Kontemplujmy Boga pozwalającego działać.

Hbr 6,7 Ziemia zaś, która pije deszcz często na nią spadający i rodzi użyteczne rośliny dla tych, którzy ją uprawiają, otrzymuje błogosławieństwo od Boga.

Kontemplujmy Boga, który błogosławi ziemię.

Hbr 6,10 Nie jest bowiem Bóg niesprawiedliwy, aby zapomniał o czynie waszym i miłości, którą okazaliście dla imienia Jego, gdyście usługiwali świętym i jeszcze usługujecie.

Kontemplujmy miłość Boga wobec tych, którzy usługiwali świętym.

Hbr 6,13 Albowiem gdy Bóg Abrahamowi uczynił obietnicę nie mając nikogo większego, na kogo mógłby przysiąc, przysięgał na samego siebie,

Kontemplujmy Boga, przysięgającego na siebie samego.

Hbr 6,17 Dlatego Bóg, pragnąc okazać ponad wszelką miarę dziezicom obietnicy niezmiennosc swego postanowienia, wzmacnił je przysięgą,

Kontemplujmy niezmiennosc Boga

Hbr 6,18 abyśmy przez dwie rzeczy niezmiennie, co do których niemozliwe jest, by sklamał Bóg, mieli trwałą pociechę, my, którzyśmy się uciekli do uchwycenia zaofiarowanej nadziei.

Kontemplujmy niezmiennosc i

prawdomówność Boga.

## Rozdział 7

Hbr 7,1 Ten to Melchizedek, król Szalemu, kapłan Boga Najwyższego, wyszedł na spotkanie Abrahama, wracającego po rozgromieniu królów, i udzielił mu błogosławieństwa

Kontemplujmy Boga, który ma swoich kapłanów.

Hbr 7,19 Prawo nie dawało niczemu pełnej doskonałości, było jednak wprowadzeniem tylko lepszej nadziei, przez którą zbliżamy się do Boga.

Kontemplujmy Boga, do którego się zbliżamy.

Hbr 7,25 Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi.

Kontemplujmy Boga do którego zbliżamy się w Chrystusie.

## Rozdział 8

Hbr 8,5 Usługują oni obrazowi i cieniowi rzeczywistości niebieskich. Gdy bowiem Mojżesz miał zbudować przybytek, to w ten sposób został pouczony przez Boga. Patrz zaś - mówi - abyś uczynił wszystko według wzoru, jaki ci został ukazany na górze

Kontemplujmy Boga pouczając ego Mojżesza.

Hbr 8,10 Takie jest przymierze, które zawrę z domem Izraela w owych dniach, mówi Pan. Dam prawo moje w ich myśli, a na sercach ich wypiszę je, i będę im Bogiem, a oni będą Mi ludem.

Kontemplujmy Boga, który daje prawo w

nasze myśli i na naszych sercach je wypisuje.

### Rozdział 9

Hbr 9,14 to o ile bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako nieskalaną ofiarę, oczyści wasze sumienia z martwych uczynków, abyście służyć mogli Bogu żywemu.

Kontemplujmy Boga, któremu Jezus składa ofiarę z siebie.

Hbr 9,20 To [jest] krew Przymierza, które Bóg wam polecił

Kontemplujmy Boga zawierającego przymierze.

Hbr 9,24 Chrystus bowiem wszedł nie do świątyni, zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej [świątyni], ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga, <sup>25</sup>nie po to, aby się często miał ofiarować jak arcykapłan, który co roku wchodzi do świątyni z krwią cudzą.

Kontemplujmy Boga przed którym wstawia się za nami Chrystus

### Rozdział 10

Hbr 10,7 Wtedy rzekłem: Oto idę - w zwoju księgi napisano o Mnie - abym spełniał wolę Twoją, Boże.

Kontemplujmy Boga, którego wolę spełnia Chrystus.

Hbr 10,12 Ten przeciwnie, złożywszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga,

Kontemplujmy Boga, po którego prawicy

zasiada Chrystus

Hbr 10,31 Straszna jest rzeczą wpaść w ręce Boga żyjącego.

Kontemplujmy Boga sędziego.

Rozdział 11

Hbr 11,4 Przez wiarę Abel złożył Bogu ofiarę cenniejszą od Kaina, za co otrzymał świadectwo, iż jest sprawiedliwy. Bóg bowiem zaświadczył o jego darach, toteż choć umarł, przez nią jeszcze mówi.

Kontemplujmy Boga, który przyjmuje ofiarę Abla.

Hbr 11,5 Przez wiarę Henoch został przeniesiony, aby nie oglądał śmierci. I nie znaleziono go, ponieważ Bóg go zabrał. Przed zabraniem bowiem otrzymał świadectwo, iż podobał się Bogu

Kontemplujmy Boga dającego świadectwo o Henochu.

Hbr 11,6 Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że [Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają.

Kontemplujmy Boga, który jest i wynagradza.

Hbr 11,10 Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg.

Kontemplujmy Boga, który jest architektem niebieskiego Jeruzalem.

Hbr 11,16 Teraz zaś do lepszej dążą, to jest do niebieskiej\*. Dlatego Bóg nie wstydzi się nosić imienia ich Boga\*, gdyż przysposobił im miasto.

Kontemplujmy Boga, który się nie wstydzi z swojego dzieła.

Hbr 11,19 Pomyślał bowiem, iż Bóg mocen wskrzesić także umarłych, i dlatego odzyskał go, jako podobieństwo [śmierci i zmartwychwstania Chrystusa]

Kontemplujmy Boga mogącego wskrzesić umarłych.

Hbr 11,40 A ci wszyscy, choć ze względu na swą wiarę stali się godni pochwały, nie otrzymali przyrzeczonej obietnicy, <sup>40</sup> gdyż Bóg, który nam lepszy los zgotował, nie chciał, aby oni doszli do doskonałości bez nas.

Kontemplujmy Boga, który zgotował nam lepszy los.

Rozdział 12

Hbr 12,2 Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonalą. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga.

Kontemplujmy Boga, po którego prawicy zasiada Jezus

Hbr 12,7 Trwajcież w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakież to bowiem syn, którego by ojciec nie karcił?

Kontemplujmy Boga, który nas karci

Hbr 12,22 Wy natomiast przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego, Jeruzalem niebieskiego, do niezliczonej liczby aniołów, na uroczyste zebranie,

Kontemplujmy Boga zamieszkującego niebieskie Jeruzalem

Hbr 12,23 do Kościoła pierworodnych, którzy są

zapisani w niebiosach, do Boga, który sędzi wszystkich, do duchów sprawiedliwych, które już doszły do celu,

Kontemplujmy Boga sadzącego  
wszystkich.

Hbr 12,28 Dlatego też otrzymując niewzruszone królestwo, trwajmy w łasce, a przez nią służmy Bogu ze czcią i bojaźnią!

Kontemplujmy Boga, któremu służymy.

Hbr 12,29 Bóg nasz bowiem jest ogniem pochłaniającym.

Kontemplujmy Boga, który jest źródłem miłości.

Rozdział 13

Hbr 13,4 We czci niech będzie małżeństwo pod każdym względem i łoże nieskalane, gdyż rozpustników i cudzołożników osądzi Bóg.

Kontemplujmy Boga osadzając ego rozpustników i cudzołożników.

Hbr 13,15 Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają Jego imię.

Kontemplujmy Boga, którego wyznają nasze wargi.

Hbr 13,16 Nie zapominajcie o dobroczynności i wzajemnej więzi, gdyż cieszy się Bóg takimi ofiarami.

Kontemplujmy Boga cieszącego się nami.

Hbr 13,20 Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza wiecznego wywiódł spomiędzy zmarłych Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa,

Kontemplujmy Boga pokoju.

## LECTIO DIVINA NA KAŻDY DZIEŃ

*Prowadzący:*

- Każdego dnia o stałej porze, znajdź minimum 15 minut na Lectio Divina.
- Werset MODLITWY powtarzamy w ciągu dnia i przed snem, aż do następnej Lectio Divina

C- Czytanie; G- Gromadzenie; R- Rozważanie; K- Konfrontacja; M- Modlitwa; K-placja- Kontemplacja

Piątek

C <sup>8</sup>Przez wiarę ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł nie wiedząc, dokąd idzie.

G w. 8 Rz 1,5

Rdz12,1-4 Pan rzekł do Abrama: «Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę. <sup>2</sup>Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozstawię: staniesz się błogosławieństwem\*. <sup>3</sup>Będę błogosławił tym, którzy ciebie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo\* ludy całej ziemi». <sup>4</sup>Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał, a z nim poszedł i Lot. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy wyszedł z Charanu.

R w.8 Rozważ przykład kierowania się wiarą w pójściu za Bogiem.

K w.8 Czy jak Abraham zostałeś wezwany do wyruszenia w nieznane.

M w.8 Boże Ty wzywasz do wyruszenia w wierze.

K-placja w.8 Kontemplujmy Boga, który wezwał do wyruszenia w nieznane.

Sobota

C <sup>9</sup>Przez wiarę przywędrował do Ziemi Obiecanej, jako ziemi obcej, pod namiotami mieszkając z Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej obietnicy.

G w.9 Rdz 23,4 «Choć mieszkam wśród was jako przybysz, sprzedajcie mi tu u was

grób na własność, abym mógł pochować moją zmarłą».

**Rdz 26,3** Zamieszkać w tym kraju, a ja będę z tobą, będę ci błogosławił. Bo tobie i twemu potomstwu oddaję wszystkie te ziemie i dotrzymam przysięgi\*, którą dałem twojemu ojcu, Abrahamowi,

**Rdz 35,12** Kraj, który dałem Abrahamowi i Izaakowi, daję tobie; i twemu przyszłemu potomstwu dam ten kraj».

**R w.9** Rozważ dojście do Ziemi Obiecanej dzięki wierze.

**K w.9** Czy dotarłeś dzięki wierze do ziemi tobie obcej.

**M w.9** Ojczy zapraszasz do wędrówki wiary.

**K-placja w.9** Kontemplujmy Boga prowadzącego do Ziemi Obiecanej.

## Niedziela

**C<sup>10</sup>** Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg.

**G w.10 Ap 21,10-20** I uniósł mnie w zachwyceniu na górę wielką i wyniosłą, i ukazał mi Miasto Święte -Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, <sup>11</sup>mające chwałę Boga. Źródło jego światła podobne do kamienia drogiego, jakby do jaspisu o przejrzystości kryształu: <sup>12</sup>Miało ono mur wielki a wysoki, miało dwanaście bram, a na bramach - dwunastu aniołów i wypisane imiona, które są imionami dwunastu pokoleń synów Izraela\*. <sup>13</sup>Od wschodu trzy bramy i od północy trzy bramy, i od południa trzy bramy, i od zachodu trzy bramy.<sup>14</sup> A mur Miasta ma dwanaście warstw fundamentu, a na nich dwanaście imion dwunastu Apostołów Baranka\*. <sup>15</sup>A ten, który mówił ze mną, miał złotą trzcinę jako miarę, by zmierzyć Miasto\* i jego bramy, i jego mur. <sup>16</sup>A Miasto układa się w czworobok\* i długość jego tak wielka jest, jak i szerokość. I zmierzył Miasto trzciną poprzez dwanaście tysięcy\* stadiów: długość, szerokość i wysokość jego są równe. <sup>17</sup>I zmierzył jego mur - sto czterdzieści cztery łokcie: miara, którą ma anioł, jest miarą człowieka. A mur jego jest zbudowany z jaspisu, a Miasto - to czyste złoto do szkła czystego podobne. <sup>19</sup>A warstwy fundamentu pod murem Miasta zdobne są wszelakim drogim kamieniem\*. Warstwa pierwsza - jaspis, druga - szafir, trzecia - chalcedon, czwarta - szmaragd,<sup>20</sup>piąta - sardoniks, szósta - krwawnik, siódma - chryzolit, ósma - beryl, dziewiąta - topaz, dziesiąta - chryzopraz, jedenasta - hiacynt, dwunasta - ametyst.

**R w.10** Rozważ jakiego miasta oczekiwał Abraham.

**K w.10** Czy jak Abraham oczekujesz niebieskiego Jeruzalem

**M w.10** Ojczy jesteś architektem miasta zbudowanego na silnych fundamentach.

**K-placja w.10** Kontemplujmy miasto święte Jeruzalem dzieło Boga

## Poniedziałek

C <sup>11</sup>Przez wiarę także i sama Sara, mimo podeszłego wieku, otrzymała moc poczęcia. Uznała bowiem za godnego wiary Tego, który udzielił obietnicy. <sup>12</sup>Przeto z człowieka jednego, i to już niemal obumarłego, powstało potomstwo tak liczne, jak gwiazdy niebieskie, jak niezliczony piasek, który jest nad brzegiem morskim.

G w.11 Rdz 17,19 A Bóg mu na to: «Ależ nie! Żona twoja, Sara, urodzi ci syna, któremu dasz imię Izaak. Z nim też zawrę przymierze, przymierze wieczne z jego potomstwem, które po nim przyjdzie.

Rdz 21,2 Sara stała się brzemienną i urodziła sędziwemu Abrahamowi syna w tym właśnie czasie, jaki Bóg wyznaczył.

Rz 4,19-21 I nie zachwiał się w wierze, choć stwierdził, że ciało jego jest już obumarłe - miał już prawie sto lat - i że obumarłe jest łono Sary. <sup>20</sup>I nie okazał wahania ani niedowierzania co do obietnicy Bożej, ale się wzmocnił w wierze. Oddał przez to chwałę Bogu <sup>21</sup>i był przekonany, że mocen jest On również wypełnić, co obiecał. <sup>22</sup>Dlatego też poczytano mu to za sprawiedliwość.

R w.11 Rozważ co otrzymała Sara uwierzywszy Bogu.

K w.11 Czy otrzymałeś dobra od Boga. Jakie to są?

M w.11 Ojciec jesteś Bogiem Obietnicy.

K-placja w.11 Kontemplujmy Boga, który obdarza Sarę łaską macierzyństwa.

G w.12 Dn 3,36 Im to przyrzekłeś rozmnożyć potomstwo jak gwiazdy na niebie i jak piasek nad brzegiem morza.

Rdz 22,17 będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół.

Wj 32,13 Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela\*, Twoje sługi, którym przysiągłeś na samego siebie, mówiąc do nich: "Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie, i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiadą ją na wieki"».

R w.12 Rozważmy wielkość dobroci Boga względem Sary i Abrahama

K.w12 Czy dostrzegasz jak Bóg tobie błogosławi.

M w.12 Boże obdarzyłeś Sarę potomstwem jak ziarnka piasku.

K-placja w.12 Kontemplujmy Boga rozmnażającego potomstwo Abrahama.

Wtorek

C <sup>13</sup>W wierze pomarli oni wszyscy, nie osiągnąwszy tego, co im przyrzeczono, lecz patrzyli na to z daleka i pozdrawiali, uznawszy siebie za gości i pielgrzymów na tej ziemi.

G w.13 J 8,56 Abraham, ojciec wasz, rozradował się z tego, że ujrział mój dzień - ujrział [go] i ucieszył się»\*

R w.13 Rozważ postawę wiary ojców naszej wiary, którzy nie osiągnęli tego co im przyrzeczono.

K w.13 Czy lękasz się śmierci bez osiągnięcia tego co tobie przyrzeczono?

M w.13 Ojczy daj umrzeć w wierze.

K-placja w.13 Kontemplujmy Boga na którego patrzymy z daleka.

Środa

C <sup>14</sup>Ci bowiem, co tak mówią, okazują, że szukają ojczyzny.

G w.14 Rdz 23,4 «Choć mieszkam wśród was jako przybysz, sprzedajcie mi tu u was grób na własność, abym mógł pochować moją zmarłą».

Ps 39,13 Usłysz, o Panie, moją modlitwę, i wysłuchaj mego wołania; na moje lzy nie bądź nieczuły, bo gościem jestem u Ciebie, przechodniem - jak wszyscy moi przodkowie

Ps 119,19 Jestem gościem na ziemi\*, nie kryj przede mną Twych przykazań!

R w.14 Rozważ, co to znaczy poszukiwać ojczyzny jak Abraham.

K w.14 Czy jak Abraham poszukujesz ojczyzny w niebie?

M w.14 Ojczy w Jezusie nie muszę szukać ojczyzny niebieskiej

K-placja w.14 Kontemplujmy Ojca, który wskazuje drogę do ojczyzny niebieskiej

Czwartek

C <sup>15</sup>Gdyby zaś tę wspominali, z której wyszli, znaleźliby sposobność powrotu do niej. <sup>16</sup>Teraz zaś do lepszej dążą, to jest do niebieskiej. Dlatego Bóg nie wstydzi się nosić imienia ich Boga, gdyż przysposobił im miasto.

R w.15 Rozważ do jakiej zmierzamy ojczyzny.

K w.15 Czy wychwalasz Boga, który przygotował nam miasto święte.

M w.15 Ojcze dziękuję, że dążę do lepszej ojczyzny.

K-placja w.15 Kontemplujmy Ojca, który przygotował nam miasto święte.

G w.16 Flp 3,20 Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa

Ap 21,2 I Miasto Święte - Jeruzalem Nowe ujrzałem zstępujące z nieba od Boga, przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża.

R w.16 Rozważ, gdzie jest nasza ojczyzna?

K w.16 Czy twoja ojczyzna jest w niebie?

M w.16 Ojcze dopomóż zdążyć do niebieskiej ojczyzny.

K-placja w.16 Kontemplujmy Boga, który przygotował nam ojczyznę niebieską.

Zadanie:

- W środę wieczorem przeczytaj dostępny komentarz do Hbr 11,17-22

- Zastanów się jaki obraz Jezusa Chrystusa masz po dotychczasowej kontemplacji. Wypisz co dotąd kontemplowaliśmy w Jezusie Chrystusie. Sięgnij do konspektów.